

„Co občan, to d*bil?“ Vysokoškolská pedagožka vyškolila Fialu

- editor007 | 12. dubna 2024

ČESKO: Občané nejsou antisystémoví extremisté ani ruští švábi, to jen současná vláda vládne špatně, nikoli v zájmu občanů vlastní země. A žádný slušný, vzdělaný premiér by neměl primitivně nálepkovat a dehonestovat občany své země. Přitom ceny stále rostou a kupní síla peněz se neustále snižuje. Za dobu téhle vlády jsme přišli asi o třetinu hodnoty našich úspor. Nikoli nominálně, nýbrž reálně, tedy přepočítáno na zboží a služby, které si za tyto peníze můžeme koupit. „Vláda se mýlí, když si myslí, že co občan, to debil. Občané ze svých mezd a důchodů inflaci pociťují podstatně víc než členové vlády,“ upozorňuje pro ParlamentníListy.cz bývalá vysokoškolská pedagožka Radka Johnová.

Patřila jste také mezi ty, kteří mocně prožívali prezidentské volby na Slovensku? Ovlivní jejich výsledek nějak život u nás, že nejen čeští politici, ale spousta běžných občanů měla zapotřebí se ve veřejném prostoru k tomu či onomu kandidátovi poměrně emotivně vyjadřovat?

Pan premiér Robert Fico jako sociální demokrat, a tedy levičák, nikdy dříve nebyl můj favorit. V posledních letech se ale z politiky vytratilo dělení na pravici a levici. Zůstala jen levice globálně progresivistická a levice národní. Pánové Fico a Pellegrini hájí zájmy Slováků v globálním světě, nikoli zájmy globalistů (EU a USA) na Slovensku. To progresivisté neodpouštějí.

První a nejsilnější pud každého zdravého živočicha je pud sebezáchovy. Pragmatická politika je politika, která lidem, národu a státu zajišťuje přežití, nezatahuje zemi zbytečně do cizích válek a stará se o diplomacii, mír, obchod a blahobyt. Vzhledem k tomu, že politiky si platí občané ze svých daní proto, aby zastupovali jejich zájmy, tak lze Slovákům jenom závidět.

Loni v září v předčasných parlamentních volbách zvítězil Smer-SD Roberta Fica, půl roku nato v prezidentských volbách Peter Pellegrini z Hlas-SD. Čím si vysvětlujete, že naši sousedé zcela otočili politickým kormidlem? Nezhorší jejich volební rozhodnutí česko-slovenské vztahy i vzhledem k nedávnému gestu premiéra Fialy, který zatrhl pokračování tradičních společných zasedání obou vlád?

Dobré česko-slovenské vztahy mají podstatně delší tradici, než bude trvání vlády pana Fialy. Naštěstí. Slováci si vybrali a českým politikům nepřísluší Slováky školit, co je správné. Slováci si v minulosti dvakrát zvolili liberální progresivisty (Kiska, Čaputová) a asi usoudili, že už jim to stačilo. Češi měli od počátku samostatné ČR tři silné prezidenty za sebou, většina se rozhodla, že tentokrát zkusí bývalou slovenskou cestu. Asi platí, že zkušenost je nepřenositelná.

Když porovnáte vyjádření obou premiérů ke zrušení pokračování společných zasedání obou vlád, tak lehce poznáte, kdo je státník a kdo jako protektorátní úředník jen odříkal svou špatně naučenou roli.

Letos si politické strany v Česku otestují přízeň voličů v červnových volbách do Evropského parlamentu a podzimními krajskými a senátními volbami. O čem hlavně budou a na jakých tématech se česká společnost nejvíce štěpí? Může jít i o svobodu, nebo její ubývání většina zatím nijak nepociťuje?

Svoboda je široká filozofická kategorie. Co je to svoboda? Nadávat beztrestně v hospodě a na

sociálních sítích? Pro většinu lidí se svoboda zužuje na svobodu vybrat si v hypáči nebo v butiku, jet na dovolenou, zvolit si práci a školu. Ano, tuto svobodu zatím máme.

Svoboda projevu zakotvená v článku 17 odst. (2) Listiny základních práv a svobod 2/1993 Sb. hovoří i o svobodě šíření projevu a s tou už je to horší, ta ubývá. Bez rovného přístupu do mainstreamových médií není férová politická soutěž. Jak říkal už TGM, „demokracie je diskuse“ a bez této svobodné diskuse se nedá mluvit o svobodných volbách.

Propaganda funguje, vždycky fungovala a totalitáři to dobře vědí. Ukázaly to i poslední dvoje volby, senátní a prezidentské, které navzdory nespokojenosti velké části lidí potvrdily vedoucí pozici stávajících progresivistů.

Dá se odhadnout, zda si tento úspěch zopakují za necelé dva měsíce i v „evropských“ volbách?

Volby do EP bývají podceňovány. Je pravda, že našich 21 poslanců ze 705 celkem samo nic nezmůže. Ale to bychom si jako voliči také mohli říct, že náš odevzdaný hlas sám o sobě nic neovlivní. Opak je pravdou. Všichni nespokojení občané voliči by k volbám měli přijít, teprve dohromady se projeví jejich síla. Nespokojenost není jen u nás, lidé se bouří ve starých zemích EU, v západní Evropě, i když nám to veřejnoprávní média moc neukazují. Našich 21 europoslanců není tak bezvýznamných. V EP se poslanci sdružují do frakcí. Mohlo by se podařit získat blokační menšinu frakce, která brzdí rozhodování orgánů EU proti zájmům voličů malých států, zvolíme-li poslance do frakce Identita a demokracie (ID).

Standardní volič se rozhoduje podle stavu své peněženky. Bude chtít dál podporovat Green Deal a věřit tomuto novému náboženskému dogmatu, tentokrát nikoli ve jménu Boha, nýbrž Planety, že poručíme větru a dešti navzdory přírodním i fyzikálním zákonům? Bude chtít dál financovat válku, se kterou nemá nic společného? Válku, u které si není jist, jestli je to občanská válka na území bývalého Sovětského svazu nebo válka Západu či USA proti Rusku?

Premiér Petr Fiala se chlubí tím, že inflace v Česku spadla ke dvěma procentům a že ji prý zkrotila vládní opatření. Už však neříká, že za dva roky jeho vlády se republika vrátila podle názoru odborníků s životní úrovní někam o pět, šest let zpátky. Máte jako odbornice na marketink dojem, že připomínáním momentálně nízké inflace u voličů zaboduje, když jinak zemi za úřadování jeho vlády drtila nevídaná inflace, která připomínala období transformace z počátku 90. let?

Politika vždycky byla a je tvrdý marketink názorů a jejich nositelů. Proti marketinku a propagaci stran a názorů jejich představitelů nelze nic namítat. To, co dělá vláda a její předseda, pan Fiala, není propagace, nýbrž propaganda. Marketink Petra Fialy, resp. jeho týmu, vypadá jako by ho dělali marketéři placení opozicí. Účet premiéra Fialy na Xku (Twitter), který se mi zobrazuje, ač ho nemám ve sledovaných, připomíná sebechválou po každém katastrofálním výsledku spíš parody account. Pan Fiala se zásadně mylí, když si myslí, že voliči nemají alternativu, a zase to příště jeho uskupení Spolu hodí. Marketinková teorie by mu vysvětlila, že zklamaný zákazník (zde volič), který se roky choval stereotypně (a volil ODS), se rychle naučí rozlišovat kvalitu a začne hledat rozmanitost (jiné produkty, tj. zde jiné strany).

A k té inflaci. Nesnížila se. Jen se zpomalil její růst. Ceny stále rostou a kupní síla peněz se neustále snižuje. Za dobu téhle vlády jsme přišli asi o třetinu hodnoty našich úspor. Nikoli nominálně, nýbrž reálně, tedy přepočítáno na zboží a služby, které si za tyto peníze můžeme koupit. Vláda se mylí, když si myslí, že co občan, to debil. Občané ze svých mezd a důchodů inflaci pociťují podstatně víc než členové vlády. A z ekonomického hlediska bych nesrovnávala dnešní, špatnými vládami

vyvolanou inflaci, s inflací transformační. Na počátku 90. let minulého století šlo o narovnání komunisty regulovaných a pokřivených cen na tržní ceny. Souběžná politika vlády dělala vše pro dezinflaci, tedy postupné snižování míry inflace. To se o dnešní vládě říct nedá. Bohužel, zásahy z Bruselu tržní prostředí opět výrazně pokřivují.

Při srovnání s inflací 90. let jsem měl na mysli spíš její dvoucifernou výši než její příčiny. Slova o zkrocení inflace díky vládním opatřením nebylo tedy od premiéra tím nejšťastnějším marketinkovým vyjádřením?

Přes čtvrt století jsem učila nejen marketink, ale i ekonomii a hospodářskou politiku. Dobře udělaný marketink je zábava, ekonomie je věda, která má své zákonitosti. Tato vláda nerozumí ani jednomu. Marketink redukovala na ideologickou propagandu, používá vyhrožování „antisystémovým živlům“ v duchu tradic minulého totalitního režimu a o fungování ekonomických zákonitostí snad ani nečetla. Každý student základního kurzu ekonomie by jí vysvětlil, že prvním krokem ke snižování inflace je přestat vytvářet deficitní rozpočty. Mimochodem ve svém posledním vystoupení na CNN Prima News to zdůraznil i profesor VŠE, exprezident Václav Klaus.

„Kontrolní otázka“: Dá se splatit státní dluh? Zahraniční dluh České republiky činil v roce 2023 4,622 bilionu korun. Meziročně byl o 129 miliard Kč vyšší a představoval 63 % HDP. Jednoduchá daňová kvóta, tedy příjmy státu bez „důchodového, zdravotního a sociálního pojištění“, v roce 2023 činila 18,9 % HDP. Na splacení zahraničního dluhu ČR by byl potřeba celý příjem, který stát vybere za 3,4 roku.

Z průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění za období od ledna do března vychází, že nejméně důvěryhodným českým politikem je Petr Fiala. Není úplně obvyklé, aby poslední místo v žebříčku patřilo premiérovi, spíše to v minulosti schytávali politici typu Miroslava Kalouska či Markéty Pekarové Adamové. Čím to, že předsedovi vlády a ODS Fialovi nedůvěřuje ohromujících 79 procent občanů, pokud zapomeneme na alibistické výmluvy typu „dělá to dobře, jen to špatně komunikuje“?

Jak máme věřit politikovi, který své oponenty označuje za proruské? Troufnu si říct i bez sociologického průzkumu, že v naší zemi asi nebylo před rokem 2022 moc zastánců Ruska, s výjimkou pár bývalých skalních komunistů. Zejména ne mezi starší generací, která pamatovala, nebo z rodiny znala, rok 1968. Jednostranná propaganda hraničící s vymýváním mozků, povolování jen některých informací a kriminalizace odlišných názorů dělá vládě medvědí službu. Zbrojař a obchodník vidí za každou zbraní své zisky, daňový poplatník své ztráty, někdo provize a humanista za každým nábojem ztracený život někoho, kdo byl něčí vnuk, syn, manžel, táta, kamarád. Nejdražší a nejméně efektivní pro naši bezpečnost je míchat se do konfliktů jiných.

Ne, ani oponenti vlády nejsou proruští. Lidé jen nechtějí platit tenhle válečný mejdan vlády země, která stejně výsledek války na Ukrajině neovlivní. A nechtějí, aby vláda ohrožovala naši bezpečnost svými siláckými výroky. Proč se častěji necituje článek 1 Severoatlantické smlouvy, který říká, že „smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN“? Není NATO podle této smlouvy „chcimír“?

Nedávno jsem znovu četla **Machiavelliho Vladaře**, kterého teď vydalo nakladatelství LEDA v novém moderním překladu Rudolfa Červenky a křtil ho profesor Petr Drulák. Vladař bývá označován jako cynik a technolog moci. Proti panu Fialovi to byl racionálně uvažující, umírněný realista.

Petru Fialovi se nepovedl výrok o svobodě slova, když řekl, že občané mají právo na

korigované informace. Ale také rozdmýchává nenávist chudých proti bohatým, když o menšinových akcionářích ČEZ prohlašuje, že si je nemůžeme představovat „pozitivně“ jako drobné stádaly, ale že to jsou často velcí bohatí podnikatelé se stomilionovými majetky. Rovněž nálepkuje za proruské všechny ty, co protestují proti jeho vládě. Co z toho mu na popularitě u veřejnosti může ubírat nejvíc?

Občané nejsou antisystémoví extremisté ani ruští švábi, to jen současná vláda vládne špatně, nikoli v zájmu občanů vlastní země. A žádný slušný, vzdělaný premiér by neměl primitivně nálepkovat a dehonestovat občany své země.

Může mít důvěru předseda vlády, která porušila téměř všechny své předvolební sliby i své původní programové prohlášení, na které dostala důvěru Sněmovny?

Pan Fiala byl, aspoň per huba, pravicovým politikem (méně regulace a byrokracie, svoboda slova a svoboda podnikání) možná v roce 2014. Volit dnes koalici Spolu je jako volit Gottwaldovu Národní frontu. Fiala s Gottwaldem mají společné to, že oba vyhráli v demokratických volbách díky svým, když nechci napsat lžím, tak řekněme, slibům, které neplní.

Premiér, který z našich daní podporuje uprchlíky, kteří jezdí do své domoviny na dovolenou, nerespektuje mezinárodní smlouvy. Pokud může migrant odjet na prázdniny nebo na dovolenou do své domoviny, nemůže, podle Charty OSN o uprchlících, splňovat status válečného uprchlíka a ztrácí nárok na ochranu, a tím i na výplatu dávek.

Ceny energií se promítají do výroby a distribuce všech produktů, tedy do spotřebitelských cen. Katastrofální politika státu jako majoritního akcionáře ČEZu, nákup ideologicky očištěného a předraženého plynu, neschopnost a neochota stát za zájmy svého státu na mezinárodní půdě, například v politice Green Dealu nebo v migrační politice ze zemí kulturně nekompatibilních s naší křesťansko-ateistickou společností, nákup stíhaček v době, kdy vláda nemá na zákonnou valorizaci starobních, sirotčích a invalidních důchodů, ale má na valorizaci svých platů a na valorizaci církevních restitucí, to vše se nutně promítá do nedůvěry ve vládu.

Připomínejme panu premiérovi a jeho ministrům, že dle judikátu Evropského soudu pro lidská práva „svoboda projevu představuje jeden z nejdůležitějších základů demokratické společnosti a jednu z hlavních podmínek jejího pokroku a rozvoje každého jednotlivce... Tato svoboda se vztahuje nejen na ‚informace‘ nebo ‚myšlenky‘ příznivě přijímané či považované za neškodné či bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují.“

Přestože těch pět stran, které nám vládnou, o sobě tvrdí, že jsou demokratické, z čím dál více stran zaznívá, že nejvíce ze všech polistopadových vlád ukrájí svobodu a každého s jiným názorem se snaží odsunout na okraj společnosti. Je to dáno spíš slepou poslušností Bruselu, který utahuje šrouby svobody, nebo přirozenou snahou těch u moci udržet si ji za každou cenu, a proto razantně vystupovat proti komukoli a čemukoli, co by je mohlo o moc připravit?

Platí oboje. Vláda se chová jako protektorátní úředníci Bruselu a Washingtonu, a pravděpodobně si toho je vědoma. Aby si udržela moc musí vystupovat proti všemu a všem, kdo by ji mohli o moc připravit. Řešením jsou v demokracii volby. Svobodné a tajné volby. Proto je důležitý svobodný a rovný přístup všech kandidujících i do mainstreamových médií včetně veřejnoprávních, a volební systém, kde každý volí osobně a kde je zajištěna tajnost volby. Nenechme si ji vzít. A hlavně, choďme volit, v každých volbách. Na nedávné besedě „Hovorů na pravici“ se mi líbila odpověď Marka Stoniše, který na otázku „Co můžeme dělat?“ odpověděl „Já dělám, co můžu“. Přidáme se také? Aspoň u volebních uren?

Když sledujeme, jak extrémně ambiciózní místopředseda KDU-ČSL Petr Hladík volá po vyhazovu expředsedy Cyrila Svobody z lidovecké strany, nevypadá to na návrat éry aktivistických svazáků, kteří bojují nejen s politickými oponenty, ale hledají nepřítele i ve svých řadách?

Tato éra se již vrátila. Co k tomu říct? Jen je nechte, ať se perou.

Jak si v současné situaci počínají v Česku média coby hlídací psi demokracie?

Veřejnoprávní média a velké mainstreamové mediální domy nejsou hlídacími psy demokracie, nýbrž hlásnou troubou propagandy dnes už opět jediného správného názoru. Zkuste si dohledat vlastníky, hlavní akcionáře velkých soukromých médií. A veřejnoprávní média? To je detašované pracoviště PR oddělení vlády.

Dá se ve zpravodajství a publicistice České televize vypočítat nějaká změna v souvislosti s tím, že Petra Dvořáka nahradil ve funkci generálního ředitele Jan Souček, který před zvolením sliboval, že prostor na obrazovce se otevře i jiným než stále stejným tvářím a názorům?

Naše drahá veřejnoprávní Česká televize by byla drahá i zadarmo, protože rozhodně neplní veřejnoprávní roli. Veřejnoprávní média jsou relikv 20. století, kdy rádio a televize měly monopol na audio a audiovizuální vysílání, a tím i na rychlé, aktuální zpravodajství. V dnešní digitální době je zdrojů téměř nekonečné množství, vždyť i veřejnoprávní média například vysílají záběry získané ze sociálních sítí. O vyváženém politickém zpravodajství se nedá hovořit. ČT, ale i ČRo vysílají provládní, probruselskou a proamerickou propagandu, zaštiťují se nezávislými odborníky závislými na grantech a dotacích, resp. ze spřátelených „liberálně“ progresivistických neziskovek a univerzit.

Řada zemí i v EU už odstupuje od koncesionářských poplatků. Pokud někdo tvrdí, že veřejnoprávní televizi potřebujeme, není nic jednoduššího, než ji zakódovat za paywall, a nechat ty, kteří ji potřebují, aby si ji platili dobrovolně. To by byl nejlepší a nejrychlejší průzkum potřeby ČT.

Z pohledu koncesionáře – nechci říct diváka, protože dívat se na to nedá – rozdíl mezi pány Dvořákem a Součkem nevidím. A snahu o změnu taky ne. Vzpomeňte si, jak zatočili s Hanou Lipovskou, když se pokusila v Radě České televize nahlédnout pod pokličku v kuchyni ČT. A to bylo ještě před zvolením této vlády, která svoji pravdu prosazuje daleko tvrději.

Kterými cestami se k lidem nejvíce dostávají svobodné informace, na něž bychom ve veřejnoprávních i jiných mainstreamových médiích čekali nejspíš marně?

Každý si realitu alespoň trochu upravuje. Základem je používat vlastní rozum, porovnávat hlavní i alternativní média a sledovat i zahraniční zdroje. Z tištěných médií vyčnívá Balšínkův Týdeník ECHO a od loňského podzimu i měsíčník Marka Stoniše TO. Na webu si každý najde své. Celoplošné televize vesměs „drží vládní linii“, byť se magazín 360° na CNN Prima News občas uvolí pozvat někoho z opozice, většinou však jen z parlamentní opozice. Nebo mi něco uniklo a už tam někdy byl diskutovat například Jindřich Rajchl?

Investor a spolumajitel vašich Parlamentních Listů Marek Španěl má na svém blogu krásné motto: „Píšu, co si myslím, a myslím si, co chcu. Dělej totéž také. O čem víš, že je správné, dělej podle sebe. Nenechávej si nic diktovat.“ Mainstreamová média se snaží všechno, co je vládnoucí garnituře nepohodlné, vymlčet, a pokud to už úplně nejde, tak dehonestovat. Měli bychom být odolní. Podle Marka Španěla v rozhovoru na Seznamu „mít jiné názory je v pořádku“. Má odvahu říct: „**Radši**

budu za dezoláta než pokrytec.“ Dokážeme to také?

[ZDROJ](#)